

[Gerda Møller.]

gangsbetingelser, der nu indføres, ikke er stærke nok, at de ikke vil være med til at hæve niveauet i gymnasiet. Vi ved, at der allerede nu foregår en niveausænkning, og den vil vi ikke være med til.

Vi har for nylig sammenlignet de prøver, der afholdes i både 2. real og 9. klasse i skriftlig dansk, og vi må sige, at vi er chokerede over den mildnelse, der er sket af de krav, der stilles. Hvor man i 1968 eller 1969, tror jeg det er, skulle have 25 fejl i dansk diktat for at opnå karakteren 03, skal man nu have 71 fejl, og jeg kunne tage andre sammenligninger med.

Vi mener tværtimod, man må skærpe kravene til de elever, der vil op i gymnasiet. Da de adgangskriterier, som ministeren gennem sit lovforslag lægger til grund for adgangen til gymnasiet, hviler på den udelte skoles princip og det konservative folkeparti ikke går ind for den udelte skole, så kan vi ikke stemme for dette lovforslag.

Alfred Hansen (DR):

Fru Ebba Strange vil ikke stemme for det fremsatte lovforslag, på grund af at der stilles visse krav. Fru Gerda Møller vil ikke stemme for lovforslaget, fordi kravene ikke er stærke nok. Vi vil fra retsforbundets side stemme for lovforslaget, fordi man netop har fundet en middelvej mellem disse to yderstandpunkter.

Vi vil med alle til rådighed stående midler bekæmpe en gymnasielov, som bygger på princippet om fri adgang. Den fri adgang bliver ikke gennemført med dette lovforslag, og derfor kan retsforbundet støtte det. Vi mener, det er noget meget centralt, at det er den afleverende skole, der har det sidste ord at skulle have sagt – nemlig når der skal indstilles til gymnasiet – om, hvorvidt den pågældende elev menes at kunne honorere de krav, der stilles i gymnasiet, og gennemføre gymnasieuddannelsen på normal tid. Det må være den afleverende skole – som trods alt kender eleven bedst – der har de bedste forudsætninger for at vurdere elevens muligheder, og det synspunkt imødekommes i dette lovforslag.

Jeg vil stærkt opfordre til, at de partier til venstre og til højre i salen, som er skeptiske over for lovforslaget, endnu en gang forsøger at revidere deres opfattelse og stemmer for lovforslaget.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er med glæde, jeg har konstateret, at det nu er lykkedes at finde frem til en løsning på stridsspørgsmålet omkring adgangen til gymnasiet. Som bekendt har vi her i folketinget behandlet forskellige lovforslag adskillige gange uden at kunne nå frem til en løsning på problemerne, og jeg synes, det er væsentligt her at konstatere, at hvis ikke partier havde bøjet sig mod hinanden i denne sag, så kunne vi endnu en gang have foretaget en afstemning, der havde givet os et uløst problem.

Det er klart, ingen kan være 100 pct. tilfreds med det lovforslag, der kommer ud af det. Jeg mener, lovforslaget er til at leve med.

Blot den enkelte bemærkning til fru Gerda Møller: Antallet af fejl sammenlignet med et andet antal af fejl viser selvfølgelig intet, hverken om det faglige niveau eller om niveausænkning i gymnasiet.

Bertel Haarder (V):

Hvis fru Gerda Møllers tal intet viser, så har jeg i dag afleveret et spørgsmål gennem undervisningsudvalget, hvor jeg har vedlagt en statistik over antallet af tilladte fejl og sværhedsgraden i 9. klasse-prøvens diktat, og den ikke bare viser, men beviser, at den niveausænkning, som fru Gerda Møller omtalte, er en kendsgerning. Det slipper vi ikke for at tage op i den kommende samling.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Vi vil selvfølgelig studere det materiale, hr. Bertel Haarder har udarbejdet, meget nøje, og før vi har studeret det, tror jeg, vi skal afholde os fra at tage stilling til, hvad det beviser eller ikke beviser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 98 stemmer mod 71.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om hovedstadsområdets kollektive personbefordring.

(Lovforslag nr. L 151. Fremsat 12/4 77. Første behandling 26/4 77. Betænkning 26/5 77. Anden behandling 31/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 125 stemmer mod 31; 14 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om udbygning af det storkøbenhavnske S-banenet og om forarbejder for tunnelbaneanlæg i København og Frederiksberg.

(Lovforslag nr. L 152. Fremsat 12/4 77. Første behandling 26/4 77. Betænkning 26/5 77. Anden behandling 31/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne gik ved første behandling som de eneste mod dette og det følgende forslag, som jo går ud på at opgave tidligere beslutninger her i tinget med hensyn til forarbejder til og senere anlæg og drift af tunnelbaner. Tværtimod har vi for at fremskynde disse arbejder bl.a. i vore ændringsforslag til finanslovsforslagene opført bevillinger til arbejdet med tunnelbaner. Vi er hermed i overensstemmelse med alle erfaringer fra storbyer i mange lande og med de praktiske erfaringer, som flere og flere derude drager konsekvenserne af, nemlig de erfaringer, som viser, at vor tids transportproblemer ikke kan løses uden en alsidig udbygning af den kollektive transport, og vel at mærke på en sådan måde, at mere og mere føres fra overfladetransporten ned under jorden. Det gælder ikke mindst København, Danmarks hovedstad, og det gælder ikke mindre nu og fremover, end da et næsten enstemmigt

folketing i 1967 vedtog de to love, som vi nu skal stryge af bordet.

Der argumenteres med udviklingen i de indre bydele og med den tilbagegang i befolkningen, som finder sted dér, men København adskiller sig i så henseende ikke fra andre storbyer, og denne befolkningstilbagegang mindsker ikke transportproblemerne. At det ikke er tilfældet, har jo genspejlet sig i adskillige debatter om transportveje og -gader her i tinget.

Tværtimod har storbysamfundet København en række særlige problemer, som ikke i længden overhovedet kan løses uden tunnelbaner. Det gælder bl.a. i særlig grad transportforbindelserne til Amager. Her findes bl.a. en så stor arbejdsplads som lufthavnen med titusinder af arbejdere plus et ikke ringe antal flypassagerer. Der er andre virksomheder, foruden at staten jo nu bidrager med at opføre sit udenrigsministerium derovre.

Før eller senere vil udviklingen også presse igennem en eller anden form for bebyggelse på Vestamager. Derfor kan og må de afstemninger, som nu skal finde sted, ikke være det sidste ord i denne sag. Der må sikres hovedstaden en hurtig, billig og miljøvenlig transport, og her kommer vi efter vor mening ikke uden om en tunnelbane. Derfor er det mit håb, at udviklingen og befolkningspresset før eller senere vil sikre os denne tunnelbane.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 164 stemmer mod 7.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om anlæg og drift af en tunnelbane i Københavns kommune.

(Lovforslag nr. L 153. Fremsat 12/4 77. Første behandling 26/4 77. Betænkning 26/5 77. Anden behandling 31/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.